

swoiemi, a miysce piękne, wesole, zdrowe, oczy y
serca Świętych delectuiące; oni zaś sami pracami
swoiemi okolo Zbawienia dusz ludzkich, umartwie-
niami, niewygodami, prześladowaniem, a na ostatek
męczeństwem dla Chrystusa domki sobie wystawi-
li, a teraz w nich mieszkaia, ciesząc się w nich y
w wszelkich roskoszy zażywaiąc. Więc y my jeżeli
chcemy mieszkać z świętymi w niebie, trzeba
nam tu być każdemu Cięslą na ziemi, to jest, co
mam mowić w dalszym kazaniu: że każdy
człowiek poki tu żyje na ziemi, powinien sobie
budować dom wieczności w niebie. O tym *Jo. M. D. G.*

Zeby nas Paweł Święty do budowania domow
niebieskich zachęcił, taką nam daie przestrożę w
liście swoim do żydow pisanym w Rozd. 13. *Non ha-
bemus hic manentem civitatem, sed futuram
inquirimus.* Na tym tu świecie iak pielgrzymi y
przychodniowie iacy wszyscy jesteśmy, nie mamy
żadnego miasta, żadney wsi, żadnego domu stałego
y trwałego do pomieszkania, ale przyszłego w